

## اعلامیه مطبوعاتی

### همکاری هسته‌ای با امریکا؛ زنجیره جدیدی از وابستگی

(ترجمه)

بنگلهدیش توافق‌نامه‌ای را در زمینه همکاری هسته‌ای صلح‌آمیز با امریکا به امضا رسانده است. ما از پیشرفت واقعی علمی استقبال می‌کنیم؛ اما باید بدون هیچ پرده‌پوشی روشن ساخت که دریافت تکنالوژی به معنای مالکیت و تسلط بر آن نیست.

انرژی هسته‌ای صرفاً تولید برق نیست، بلکه دانش، صنعت و قدرت استراتژیک است؛ و امریکا این حقیقت را به‌خوبی می‌داند. امریکا پیش از این ترور هسته‌ای خود را علیه جاپان به نمایش گذاشته و هنوز هم خود را در جایگاهی می‌بیند که تعیین کند کدام کشورها اجازه دارند پیشرفت کنند و کدام کشورها باید در قید و محدودیت باقی بمانند.

تهدیدهای امریکا مبنی بر نابودی ایران نیز یک حقیقت را ثابت می‌سازد: قدرت‌های بزرگ هرگز با تکنالوژی‌های استراتژیک همانند یک معامله عادی تجارتی برخورد نمی‌کنند. از همین‌رو، بنگلهدیش باید تنها پریشانی را مطرح کند که حقیقتاً اهمیت دارد: آیا این توافق ما را مستقل خواهد ساخت، یا همچنان ما را به‌عنوان یک دولت وابسته نگه خواهد داشت؟

این پرسش تنها به بنگلهدیش اختصاص ندارد، بلکه به سراسر امت اسلامی مربوط می‌شود. امت اسلامی از استعداد و ظرفیت انسانی فقیر نیست؛ ما در سراسر جهان دانشمندان، مهندسان، پژوهشگران و ذهن‌های خلاق فراوانی داریم. آنچه نداریم، اراده سیاسی است؛ آنچه نداریم، وحدت است و آنچه نداریم، دولتی است که بتواند این سرمایه‌های انسانی را به یک نیروی واقعی تبدیل کند.

تاریخ اسلام، ضعف کنونی ما را به‌روشنی برملا می‌سازد. عثمانی‌ها توپ‌هایی ساختند که دیوارهای قسطنطنیه را درهم شکست. راکت‌های تینو سلطان چنان پیشرفته بود که انگلیس‌ها پس از تصرف آن‌ها، به بررسی و مطالعه این تکنالوژی پرداختند و بعداً از آن در توسعه راکت‌های «کانگریو» استفاده کردند. مسلمانان روزگاری بر ابزارهای قدرت تسلط داشتند؛ اما امروز در همین عرصه به دیگران وابسته شده‌اند.

امتی که صرفاً تکنالوژی را خریداری می‌کند، همچنان امت وابسته باقی می‌ماند؛ اما امتی که بر تکنالوژی تسلط پیدا می‌کند، آینده خود را به دست خویش رقم می‌زند. امت اسلامی نمی‌تواند برای همیشه به سیستم‌های نظامی، علمی و تکنالوژیک دیگران متکی باقی بماند. وابستگی امنیت نیست؛ بلکه تسلیم‌شدن است.

موضع ما روشن است: امت اسلامی به یک سلطه سیاسی مستقل نیاز دارد؛ یعنی خلافت راشده‌ای که بتواند دانشمندان، مهندسان، منابع و صنایع امت را در مسیر یک هدف مشترک استراتژیک بسیج کند؛ دولتی که به‌جای واردکردن امنیت خود، ظرفیت‌های داخلی خویش را بسازد؛ دولتی که در برابر هیچ حامی و سرپرست خارجی سر فروز نیابد. هدف این نیست که یک ارباب با اربابی دیگر جایگزین شود؛ بلکه هدف، استقلال است.

این، چشم‌اندازی از سرزمین‌های اسلامی است که تکنالوژی مورد نیاز خویش را خود تولید می‌کنند، صنایع مستقل خویش را می‌سازند، توانایی‌های استراتژیک خود را توسعه می‌دهند و هیچ قدرت بزرگی نمی‌تواند اراده خود را بر آن‌ها تحمیل کند. امت اسلامی نه با کمبود نیروی انسانی مواجه است، نه با کمبود منابع و نه با کمبود دانش؛ آنچه کمبود دارد، سلطه سیاسی‌ای است که بتواند همه این ظرفیت‌ها را به یک قدرت جمعی تبدیل کند.

این تحول تنها از راه امضای توافق‌نامه‌ها به‌وجود نخواهد آمد؛ بلکه نیازمند سلطه سیاسی و دیدگاهی است که بتواند استقلال واقعی علمی، صنعتی و استراتژیک را بنا کند؛ و این چیزی است که بدون اقامه خلافت راشده موعود تحقق نخواهد یافت.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة بنگلهدیش